Будні розумніші — це крутіші!

ПРОФЕСОР Кбеґа

Прості механізми

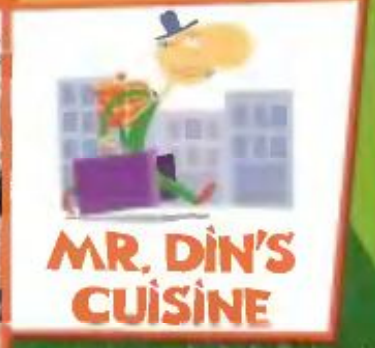

пізнавально-розважальний журнал
№11 (23) — листопад 2009
4 820013 150037 11

ПРОСТІ МЕХАНІЗМИ

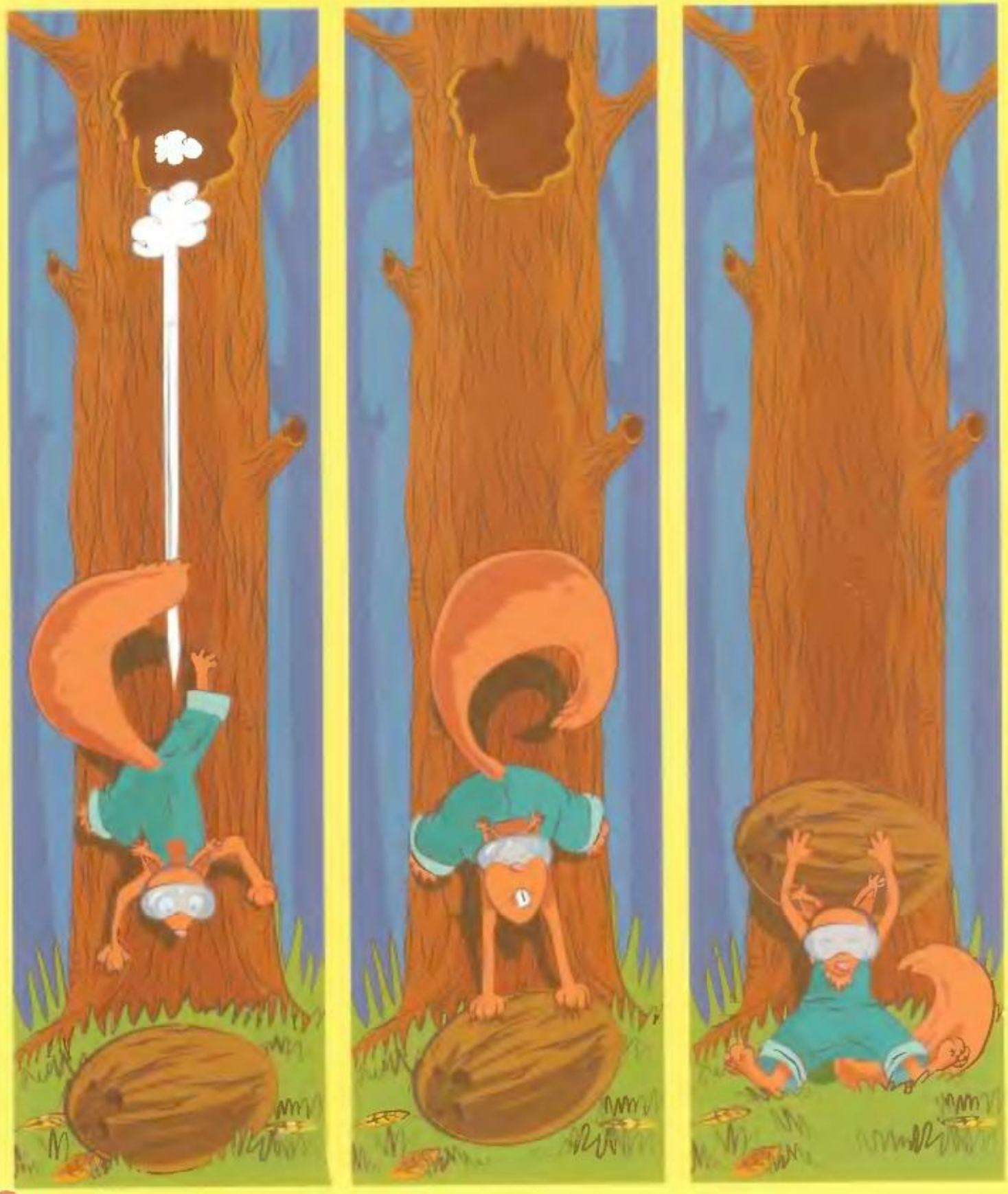

Підіймати вантажі, пересувати великі предмети можна, використовуючи прості механізми. Завдяки ним навіть угору підійматися легше. Ці зручні пристрої ти можеш бачити щодня і навіть... зробити їх самостійно. А от деякі їхні назви чутимеш уперше: **важіль**, **блок**, **гвинт**, **колесо**, **нахилена поверхня**. З цими простими механізмами найкраще знайомитися під час роботи.

Деталі сучасних машин та різних побутових пристроїв складаються з простих механізмів. Вони підсилюють роботу того чи іншого пристрою.

Легко підняти важкий предмет допоможе **важіль**.

ПЕРЕВІР САМ

1. Візьми довгу лінійку і поклади під неї опору — жерстяну банку. Там, де торкаються лінійка і банка, — точка опори. А кінці лінійки по різні боки від неї — плечі.

Малюнок 1

2. Перевір, щоб одне плече було набагато коротше, ніж інше, як на малюнку 1. На нього ти будеш тиснути.

3. На протилежний кінець лінійки, з довшим плечем, поклади книжку.

4. Спробуй підняти книжку, натискаючи на коротке плече лінійки.
Важко?
Це тому, що важіль має один секрет:

ЩО ДОВШЕ ПЛЕЧЕ, НА ЯКЕ ТИСНЕШ, ТО ЛЕГШЕ ПІДНЯТИ ВАНТАЖ.

Малюнок 2

Повтори дослід, перемістивши банку (і точку опори) на середину лінійки, як на малюнкові 2. Зауваж: тепер обидва плеча лінійки приблизно однакові. Тож натиснувши на одне плече — підійметься вантаж на протилежному.

Щоб удало використати **важіль**, головне — правильно вибрати точку опори. Тому-то ще Архімед казав:

А ТИМ ЧАСОМ...

Після досліду зникла банка з-під кави. На яку сторінку вона закотилася?

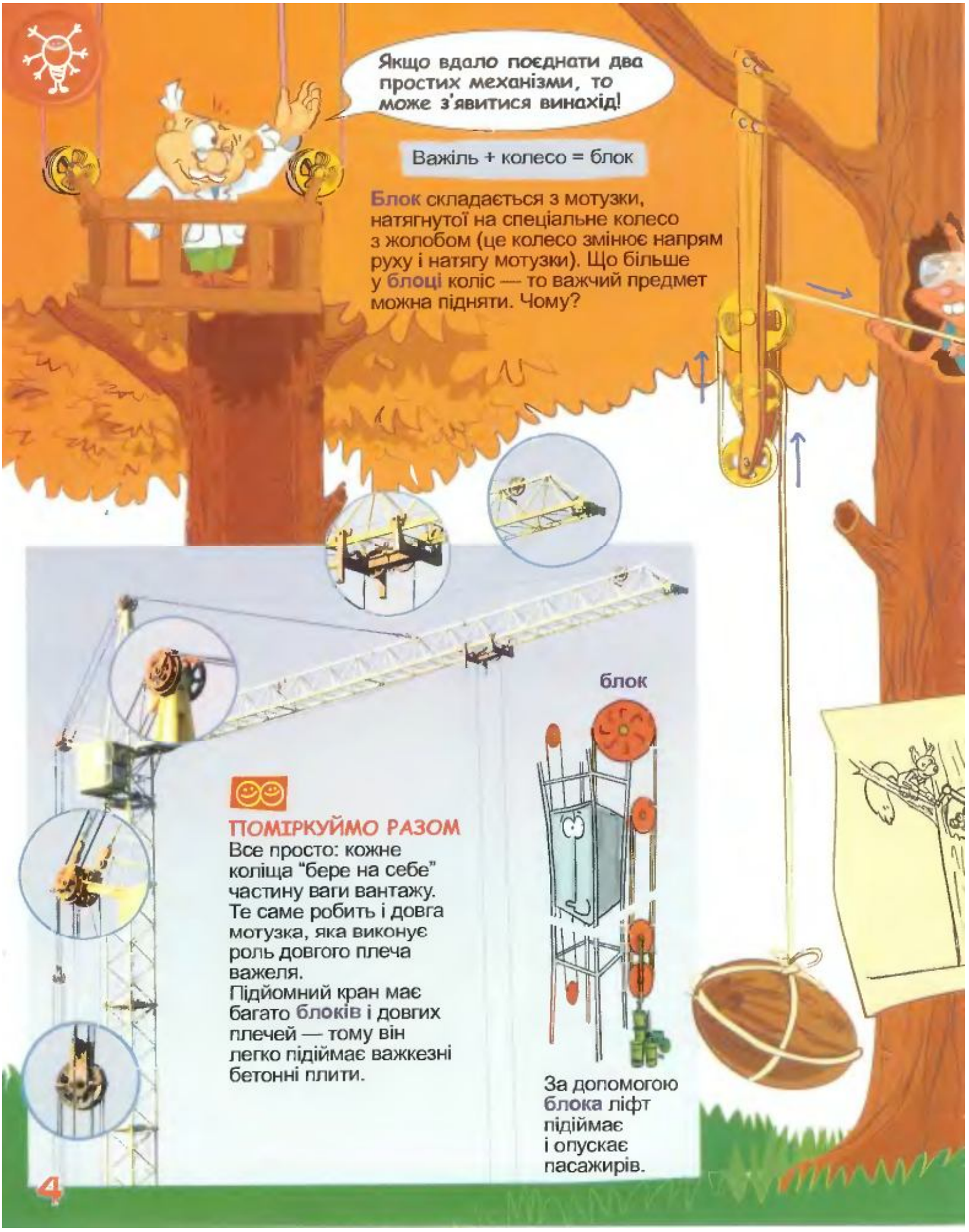

Якщо вдало поєднати два простих механізми, то може з'явитися винахід!

Важіль + колесо = блок

Блок складається з мотузки, натягнутої на спеціальне колесо з жолобом (це колесо змінює напрям руху і натягу мотузки). Що більше у **блоці** коліс — то важчий предмет можна підняти. Чому?

ПОМІРКУЙМО РАЗОМ

Все просто: кожне коліща "бере на себе" частину ваги вантажу. Те саме робить і довга мотузка, яка виконує роль довгого плеча важеля.
Підйомний кран має багато **блоків** і довгих плечей — тому він легко підіймає важкезні бетонні плити.

За допомогою **блока** ліфт підіймає і опускає пасажирів.

Нахилена поверхня — мудре рішення для легкого підйому.

Нахилену поверхню, ймовірно, використовували ще давні єгиптяни. Вона допомагала підіймати важкі кам'яні брили при будівництві гігантських пірамід — усипальниць для правителів-фараонів. Залишки таких поверхонь знайдені в єгипетських містах Медумі та Гізі, біля пірамід Хуні та Хафра. Величезні брили чіпляли мідними гаками й витягували мотузками по **нахиленій поверхні** на кожен вищий щабель піраміди.

ПОМІРКУЙ САМ

Трап, по якому ти підіймаєшся на корабель, це також...

Архімедів гвинт — зручний пристрій для легкого переміщення вантажів угору.

Великий учений Архімед, який жив у Греції близько 2300 років тому, винайшов особливий гвинт для підйому води. Цей гвинт поєднав два прості механізми — нахилену поверхню та гвинт, що обертається. За допомогою **архімедового гвинта** греки підіймали воду на значну висоту.

Гвинтові сходи подібні до нахиленої поверхні, що закручена довкола центру. Тому по гвинтових сходах підійматися легше, ніж по вертикальних, хоча й доведеться пройти більшу відстань.

Різьба гвинта, так само як і гвинтові сходи, обкручена довкола центру. Завдяки цьому гвинт легко вкручується, наприклад, у тверду деревину ще й міцніше там тримається (тому деталі меблів з'єднують гвинтами).

Перші **колеса** були створені давнім народом шумерами 5200 років тому. Шумери помітили, що легше вантаж котити, ніж тягнути його по землі. Тож їхнім транспортом стали колісниці, **колеса** яких полегшували рух.

Для того щоб колеса не застрягали у піску, вулиці у шумерських містах покривали в'язкою речовиною — загуслою нафтою (чим тобі не давній асфальт?).

Колесо — простий механізм, що полегшує пересування важких предметів.

ПЕРЕВІР САМ

Поклади на стіл стосик товстих книг. Спробуй посунути їх одним пальцем. Важко?
Застосуй принцип колеса!

Поклади під книги кілька круглих олівців. Тепер знову посунь книги одним пальцем.

Опиши прості механізми, які тобі вдалося побачити чи зробити. Як вони працюють?

Розважайся з ЛАКАЛУТ®

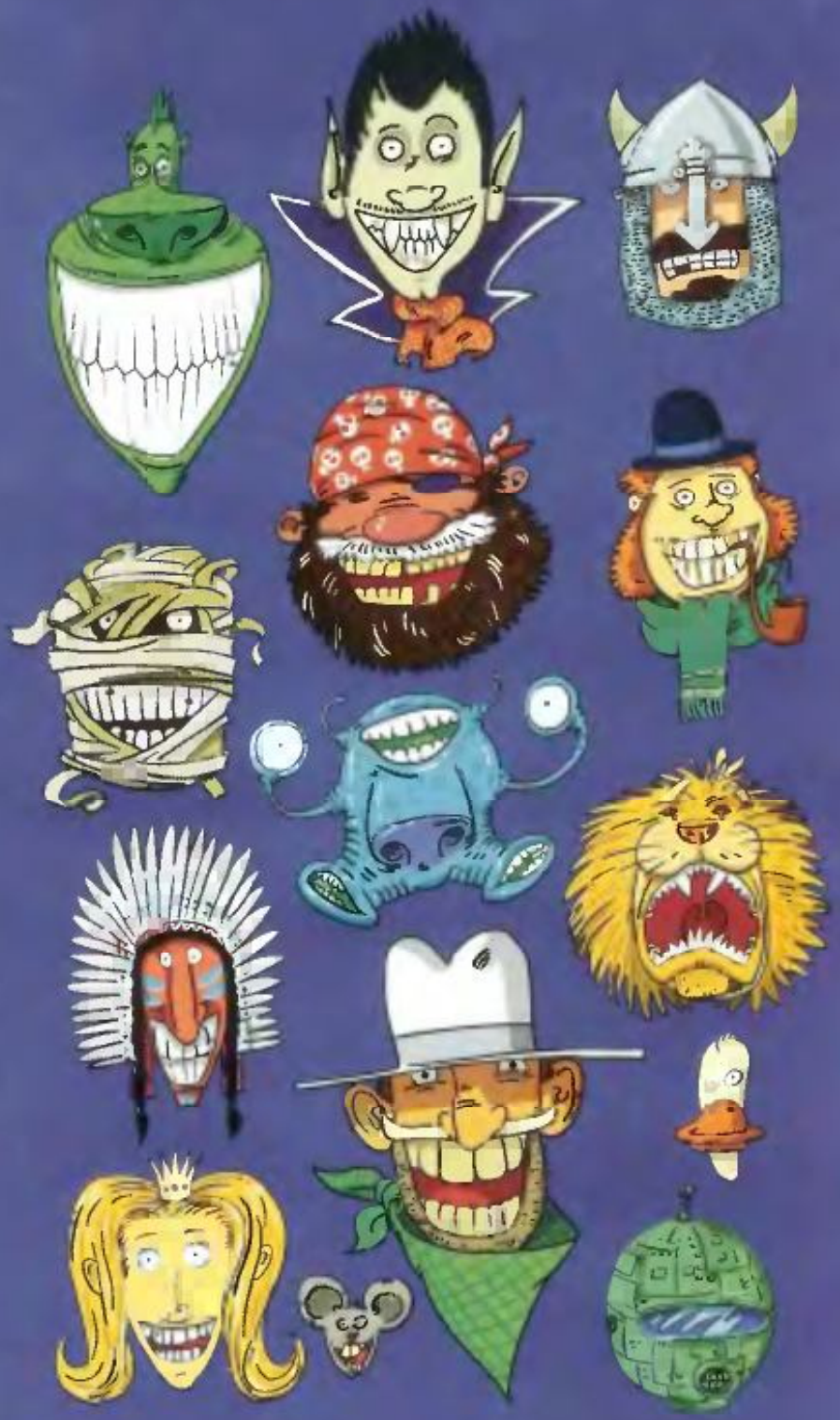

Знайди, хто з намальованих героїв:

1. не потребує зубної пасти
2. не береже свої зубн
3. слідкує за своїми зубами

СВІТ ТАЛАНТІВ

ЗА ПІДТРИМКИ:

МІНІСТЕРСТВА У СПРАВАХ СІМ'Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ

МІЖНАРОДНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ "ЖІНКА ІІІ ТИСЯЧОЛІТТЯ"

IV МІЖНАРОДНИЙ ДИТЯЧИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Помаранчевий метелик запрошує всіх у казковий світ краси та таланту на IV Міжнародний дитячий фестиваль "Світ талантів 2006".

Гала-шоу фестивалю відбудеться 19 листопада в Українському домі.

Україна, 04071, м. Київ, вул. Межигірська, 22, оф. 2
тел./ф.: +38 044 425 14 23, б./к.: +38 044 459 70 88
тел.: +38 067 500 58 86
e-mail: svittalantiv@balien.kiev.ua

Офіційний страховик: страхова компанія професійний захист

Офіційний партнер призового фонду: FANCY

éра

Генеральні інформаційні партнери: Мадемуазель

Партнер з поліграфії:

Головні медіа-партнери: Міжнародний Туризм, Україна, МАМА Я

Квіти від: Барви

Партнер призового фонду:

Дитяче свято від: Я це люблю

Офіційний інтернет-провайдер: IP TELECOM

Партнер:

Улюблений чай фестивалю: MONOMAX

Офіційний напій: Молятко

Інформаційні партнери:

Ексклюзивний інформаційний партнер: Алёнка+Серёжка

Інформаційний партнер Шоу краси: Любимая

Головний інформаційний партнер: Teen Ager

Хрещатик

СМ

Українське радіо

Останній Дракон

За оповіданням Сергія Макєєва

Птеро Дактиль був розумним драконом, хоча і з однією головою. Він вчасно зрозумів, що людей краще не чіпати, тож поселився у відлюдному куточку землі, у печері на схилі згаслого вулкана. А щоб відлякувати допитливих туристів, Птеро Дактиль залазив у кратер вулкана і видихав угору клуби диму та полум'я. Ще й до того ж тупотів. Нехай думають, що знову почалося виверження, і тікають звідси.

У гейзері — гарячому джерелі — Птеро Дактиль щовечора приймав ванну. А потім розправляв свої перетинчасті крила і здіймався у небо. З висоти він бачив міста у сяйві вогнів, спостерігав, як повзуть дорогами машини, схожі на світлячків, мчать довгі змії потягів... І дивувався: чиї це такі чари?

Якось Птеро Дактиль лежав на спині й дивився на хмари. Раптом почулось якесь ревіння, і просто над головою пролетів дракон невідомої

породи. Він зовсім не махав крилами! Одначе летів дуже швидко.

Птеро Дактиль миттю набрав висоту і помчав услід.

— Ти з якого роду дракон? — запитав він, коли порівнявся з незнайомцем.

— Я — літак, — гордо відказав той.

— А чого крилами не махаєш?

— Щоб не відвалилися! — розсердився літак на дивні запитання. — Слухай, не мороч мені голову і не збивай із курсу!

— Он ти як! — образився Птеро Дактиль і пихнув на хвіст літакові димом.

Та враз дві круглі пащі під крилами літака пустили в забіяку струмені вогню. Птеро Дактиль пішов у піке і гепнувся просто в свою ванну. В цілющому джерелі він потроху отямився: "Тут без чаклунства не обійшлося! Може, й мені подружитися з сучасними чаклунами?".

Наступного дня він знову підлетів до літака:

— Скажи чесно: який тебе чаклун зачаклував?

— Мене сконструювали люди, — відказав той.

— Ха! — не повірив дракон. — Люди такі маленькі, а ти такий великий і так хитро облаштований.

— Усе велике і хитромудре складається з малого й простого, — пояснив літак. — Ось я — великий складний механізм. А скільки у мені механізмів простих! Поєднати їх між собою допомогла людям наука. Вона знає сотні відповідей на сотні запитань.

Птеро Дактиль уявив Науку великим стоголовим драконом. І знову поринув у роздуми. Невже все, що він бачив унизу, винайшли люди?

Певно, вони стали розумними і вмілими.
А це завжди допомагало творити дива. Атож!
Приручили навіть мудрого дракона Науку!

— А навіщо люди створили тебе? — допитувався Птеро Дактиль.

— Я перевожу пасажирів, тяжкі вантажі, пошту. І швидко долаю великі відстані! Тому завдяки мені люди економлять час. Вони віддячують мені за це: збудували для мене величезний дім — ангар, змащують мої механізми спеціальним мастилом перед кожним польотом.

"Ех, якби це й за мною так доглядали! — мимоволі подумав Птеро Дактиль. — Але що корисного зробив для людей я?"

Від таких думок він тільки зітхав...

Одного ранку спустився такий густий туман, що дракон навіть не бачив кінчика власного хвоста. А невдовзі у хмарах почувся слабкий шум мотора залізного друга. Птеро Дактиль умить опинився в небі.

— Негода застала нас у дорозі! — стомлено прогуркотів літак. — Крізь туман нічого не видно, і ми щохвилини можемо врізатися у скелю.

— Я вкажу пілоту дорогу! — вигукнув Птеро Дактиль. — Лети за мною!

Дракон полетів попереду літака. А щоб пілот його краще бачив, Птеро Дактиль видихав полум'я, і туман перетворювався на дощ. Крізь ті "дощові діри" дракон побачив рівну долину і повів літак на посадку. За хвилину в боці літака відчинилися двері й звідти зіскочив на землю пілот.

— Так ось хто нас врятував від загибелі! — вигукнув він. — Познайомимось? Я — Олександр Криленко. Можна просто — Сашко.

Дракон обережно потис йому руку.

— Птеро Дактиль. Можна просто — Петро.

— Чим же мені віддячити тобі, Петре? — запитав пілот.

Дракон переступив з лапи на лапу і, пускаючи дим із ніздрів, сказав:

— Один я зостався з нашого роду. Зовсім один. От би зустріти іще одного дракона!

— Так-так... — задумався пілот. — Якось тобі зарадимо. Зачекай трохи, згода?

Птеро Дактиль терпляче чекав. День, другий, третій... А на четвертий його розбудив знайомий гуркіт у небі. Літак хитнув крилами і скинув на парашуті величезний важкий ящик.

Якби Птеро Дактиль читав книжки, то згадав би: варани — це найбільші на землі ящірки. З'явились вони більше 55 мільйонів років тому, і їхній рід продовжується й досі...

Та для повного щастя Птеро Дактилю було достатньо й того, що він бачив: із відкритого ящика з'явилася голова, схожа на його голову в дитинстві, а потім поволі виповз важкий тулуб на товстих ногах і з довгим хвостом.

Гість постояв, оглянув дракона, а потім простягнув пазуристу лапу:

— Здається, ми далекі родичі. То що у нас сьогодні на вечерю?

Намалюй та напиши професору Крейду продовження цієї історії.

ЙодБаланс®

МРІЇ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ

КОКО ШАНЕЛЬ мріяла створити для всіх жінок надзвичайний одяг

... і почала з пошиття звичайних капелюшків

...а для своїх жіночих моделей одягу запозичила дещо з гардеробу чоловіків

...винахід Коко Шанель — маленьке чорне плаття — був таким самим популярним, як автомобіль "Форд"!

Силует з'являвся на очах! Мадемуазель Шанель варто було лише накинути на модель шматок тканини.

А потім ішли в хід булавки, ножиці та фантазія.

За якийсь час народжувались нові моделі сукні або костюма. І ставали надзвичайно модними!

У чому ж секрет її успіху? Коко Шанель сміливо експериментувала та не шкодувала сили на творчість.

Бажаєш і ти присвятити себе творчості? **ЙодБаланс®** зміцнить твої сили!

Дорослим на замітку:

Допоможіть дитині наблизитись до мрії! Легко засвоїти нові знання та підвищити рівень IQ допоможе препарат **ЙодБаланс®**. Він забезпечить в організмі вашої дитини нормальний баланс йоду, що входить до складу гормонів щитоподібної залози, які регулюють ріст та розвиток вашої дитини, її розумову діяльність, покращують пам'ять та зміцнюють імунітет.

ЙодБаланс®100 — ефективна профілактика дефіциту йоду у вашої дитини

ЙодБаланс® — і ваша дитина зможе більше!

Зберігати в місцях, не доступних для дітей. Перед застосуванням ознайомтеся з інструкцією і проконсультуйтеся з лікарем. Реєстраційне свідоцтво МОЗ України: №П.05.03/06816 від 06.12.2005
Виробник Морк КГаА, Німеччина, для Німецької Фарма АГ, Німеччина.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Багата ця земля гаями, ставками, скелями, рідкісними рослинами й тваринами. У сиву давнину жили тут люди первісними родами, займалися мисливством. А бортництво — збирання меду диких лісових бджіл — популярне й зараз. Займалися бортництвом іще древляни. І їм, певно, дуже дошкуляли ласуни ведмеді, які, побачивши на деревах борті (своєрідні колоди-вулики), ніяк не могли їх оминути. Так само як ми з тобою — цікавинки цього краю.

МІСТО ЖИТОМИР

Одна з найголовніших цікавинок цього міста — Музей космонавтики. Тут можна побачити справжнє космічне спорядження: скафандр космонавта, їжу у тюбиках, сірники, які можна запалити за будь-яких умов... Є навіть місяцехід! А з'явився унікальний музей саме в Житомирі, бо в цьому місті народився Сергій Корольов — академік, головний конструктор першого в світі космічного корабля "Восток". Його творіння відкрило людству дорогу до зірок!

Бердичів

ЖИТОМИР

Овруч

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Вільно розкинули свої віти двохсотлітні дуби, які бачили прапрадідів цього краю. Селилися тут люди ще задовго до того, як виросли крислаті велети. Знаходять у цій місцевості сліди від поселення трипільців і залишки давніх чорноліських городищ-укріплень, і скарби слов'ян. Здавна кличе до себе ця горбиста рівнина, що на межі лісостепу і степу. Дзвенить холодними джерелами, які навіть узимку не замерзають, шумить річками і манить своїми таємницями.

МІСТО КІРОВОГРАД

252 роки тому звели на цій землі фортецю святої Єлизавети, яка мала захищати від численних набігів татар і турків. Стояла вона якраз поблизу торговельних шляхів, тому велася тут жвава торгівля. З часом довкола фортеці виросло місто Єлисаветград. Через 180 років воно змінило назву і стало зватися Кірове, а згодом — Кіровоградом. На згадку про давнину залишилися мури колишньої фортеці. Тепер це пам'ятник історії.

КІРОВОГРАД

Новомиргород

ЗАВДАННЯ ВІД UMC : ЗНАЙДИ НА КАРТІ

МІСТО КОРОСТЕНЬ

Іскоростень — так називали своє місто-фортецю древляни. Спливли віки, але і в сучасному Коростені живуть про них згадки та легенди ще часів правління княгині Ольги. Розповідають, як одного разу війська її чоловіка, князя Ігоря, прийшли сюди збирати данину. Мешканці міста віддали усе, що від них вимагалося. І військо вже рушило до Києва, як раптом Ігор звелів повертати і ще раз зібрати побори. Розлютилися тим древляни! Оточили вони княже військо і розгромили його. Загинув і сам князь. Дізнавшись про смерть чоловіка, княгиня Ольга вирішила помститися. Вона задумала хитрість.

Прибула до Іскоростеня і звернулася до древлян: "Знаю, що з вас більше нічого брати, мій чоловік уже все забрав. Тож прошу видати найменше: по одному голубу з кожного двору". Пристали на це бунтарі. А коли Ольга зібрала всіх голубів, прив'язала до кожного підпалені палиці та й відпустила на волю. Голуби полетіли до рідних домівок, і невдовзі все місто палало. Та й згоріло дотла.
Не раз місто відроджувалося з попелу, і про ці героїчні події розповідають горді сучасники.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Акуратно виріж по контуру

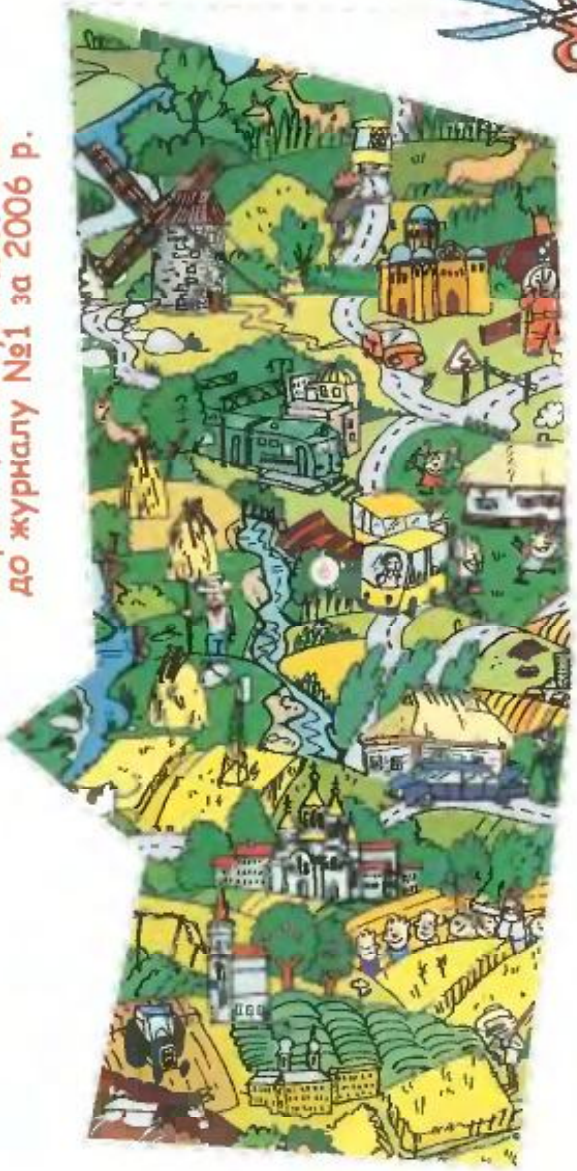

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

Карту-додаток можна придбати за телефоном (044) 494-25-01 (02)

МУЗЕЙ "СКЕЛЯ"

Печери давніх тутешніх мешканців — древлян — у часи Великої Вітчизняної війни перетворилися на секретний об'єкт: штаб генерала Дмитра Карбишева. Це була справжня "печерна фортеця". П'ять рівнів металевих сіток маскували її та ще й надійно захищали від бомб. А противибухові двері могли витримати прямий постріл гармати. Про інші розсекречені дива суперпечери ти можеш дізнатися просто тут. Адже тепер це коростеньський міський музей "Скеля".

ДИВОВИЖІ ПРИРОДИ

КАМ'ЯНЕ СЕЛО

Кам'яні господарі тут не живуть. Це село "збудував", вірогідно, давній льодовик: то тут, то там нагромадив купи валунів, що нагадують хати. Довершував "будівництво" вітер: обтесав-обвітрив і закруглив їм боки. Минали століття, кам'яні оселі обросли мохом та високим лісом.
А ще — красивими легендами. Бродять вони вузькими стежками-вуличками поміж "осель". Туристи ж переповідають: мовляв, жили тут колись дуже заможні люди. Якось прийшли до них із сусіднього села бідняки прохати допомоги. Та господарі їм навіть дверей не відчинили! А тільки зійшло сонце — хати закам'яніли.

...А що то за сліди, що немов пропекли камінь і відбилися на ньому навіки?
Про це — інша легенда. Мовляв, билися біля цього каменю Син Божий Ісус із нечистою силою. А коли Ісус переміг, він зробив три кроки по каменю, щоб з нього піднятися на небо.

МІСТО БЕРДИЧІВ

Про бердичівський костел Святої Варвари розповідають різні бувальщини. Достеменно відомо, що саме у ньому обвінчалися графиня Евеліна Ганська і великий французький письменник Оноре де Бальзак. Розповідають, що після вінчання до них підійшов один кравець. "Скажіть, будь ласка, де ви придбали такий елегантний костюм?" — запитав він у Бальзака.
"У Парижі!" — відповів знаменитий француз.
"Це ж треба! Так далеко від Бердичева, а й там непогано шиють!".
І хоча ця історія, схоже, присмачена домислом, кравці Бердичева таки справді славилися майстерністю здавна. Та й саме місто Бердичів було відоме далеко за межами України вже 150 років тому.

ДИВОВИЖІ ПРИРОДИ

ПОЛІСЬКИЙ ЗАПОВІДНИК

Величезне гірське пасмо, немов острів на суші, здавна живе особливим "острівним" життям. Його мешканцям — повна свобода! Дебелі дуби, які зазвичай полюбляють "селитися" у низинах, тут уперто підкорюють скелі. І цим чемпіонам вже понад сто років! Натомість квітучі кущі жовтої азалії облюбували місцеві долини — набридло їм дертися на вершечки скель, як у горах Кавказу. (Якщо ж тобі захочеться пролізти крізь її зарості, згадай, що цей кущ народ прозвав дряпоштан).
Та особлива шана у заповіднику — болотам. Наймолодшим із них — по 8 тисяч років! А м'яких килимів мохів тут 139 видів — обирай, по якому пройтися.

ЗАТ "Українські мобільні зв'язки", ліцензія Державного комітету зв'язку України АА №720189 від 29.12.04

ДИВОВИЖІ ПРИРОДИ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

У Чорному лісі — Чорне озеро. У тому Чорному озері водиться чорний-чорний карась... Тільки нічого страшного у цій "жахалці" немає. Хоча і ліс, і озеро, і незвичайна за кольором риба — все це справді є у Чорноліському заповіднику. Чорний, як вуглина, карась не поспішає ловитися на гачок. Серед своєї "блідої" рідні він, певно, почувається королем. До того ж у Чорному озері жодна інша риба не водиться, мабуть, не затишно їй тут!
Бо ж за смугою води уздовж берега зелена смуга плаву — тісний гурт рухливих болотяних острівців, "відірваних" від дна. Вкривають їх пухкі килими моху, чагарники та рідкісні квіти — орхідеї. А за цим болотяним кордоном знову озерце чистої води.

За легендою, лежить на дні озера золота карета, яку залишив турецький паша, коли тікав від козаків. Стверджують також, що озеро це бездонне. Та лише карасі про це знають...

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

Акуратно виріж по контуру

ХУТІР НАДІЯ

Тут жив талановитий актор і драматург Іван Карпенко-Карий. Людина-театр — це про нього, Івана Тобілевича. Колись, іще хлопчиком, він пішки долав півсотні кілометрів до Єлисаветграда, щоб подивитися виставу "Наталка Полтавка", а через багато років і сам зіграв у ній одну з ролей. Блискучому акторові не потрібні суфлери — згодом він грав ролі вже у власних п'єсах.

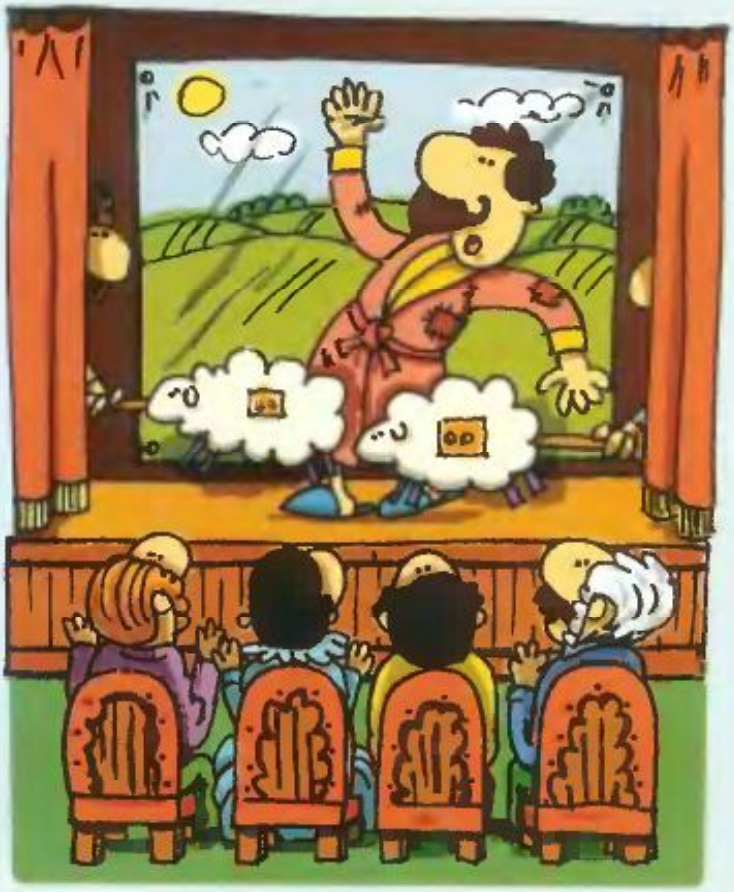

На сцені Карпенко-Карий (такий псевдонім він собі взяв) — і скупий багатій Пузир, і відважний Назар Стодоля, і хитрий Герасим Калитка. А поза сценою — письменник-драматург, який подумки проживає життя усіх своїх персонажів: одним симпатизує, іншим співчуває, з якихось дотепно кепкує. А як майстерно він передає це у творі! Чи не тому його п'єси такі сучасні, хоча їм уже більше ста років? Живуть вони й досі своїм сценічним життям у наших театрах. Приходь — подивися!

СЕЛО ЦИБУЛЕВЕ

Поблизу села, на краю балки, сидить у задумі козак Мамай. Може, згадує він, як 200 років тому бився тут зі своїм загоном проти польського війська... чи як вели його, закутого у ланцюги, на страту... або як налітали козаки, мов вихор, і палили панські маєтки? Кидалися врізнобіч товстопузі пани, лементуючи: "Гайдамаки! Гайдамаки!". Гайдамаками цих відчайдухів називали поляки ("гайде" — це "гнати", "чинити свавілля"). А вони таки й справді гнали чужинців зі своїх земель, дошкуляли й панам, що наживали багатства за рахунок тяжкої праці бідняків. За те й любив народ своїх заступників. І якщо гинув один — інший відважний козак-гайдамака називався Мамаєм і продовжував його справу. Сидить викладений мозаїкою на камені Мамай край балки. Йдуть до нього люди. Історія живе!

КОНКУРС ТРИВАЄ!

Долучайся до конкурсу й ти!
Розкажи команді професора Крейда про свій рідний край, вулицю, архітектурну пам'ятку чи дивовижу природи...

Пиши на адресу:
конкурс
"Найкращий краєзнавець року",
професору Крейду,
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010

На переможця чекає приз — прогулянка історичними місцями Києва разом із командою професора Крейда та камерафон і стартовий пакет Sim-Sim від UMC.

Лист надішли до 20 грудня 2006 року. На оголошення переможців чекай у лютневому журналі "Професор Крейд" 2007 року.

ЗАТ "Українські мобільні зв'язки", ліцензія Державного комітету зв'язку АА №720189 від 29.12.04

ПУГАЧ

У родині совиних усі родичі схожі: крила широкі та дужі, дзьоб — гачком, очі — як блюдця, хіба обличчя за формою різні. Саме так: у птаха — обличчя! Це так званий "лицьовий диск", який утворює пласке пір'я довкола очей і дзьоба. Сову сипуху впізнаєш саме по обличчю у формі "сердечка". А от пугача... Ні, то зовсім не вуха, а жорсткі пір'їни, що стирчать догори. Правда, ростуть вони таки на вухах, що сховані у м'якому пір'ї. Пугач — найбільший птах у родині, та зустріти його у природі — рідкісна удача. А познайомитися близько можуть хіба що орнітологи — дослідники птахів. Тож лови мить!

Розмалюй малюнок і знайди всіх пугачів.

ОПЕРА "ПУГУ-УГУ" ЗІ СМІХОМ У ФІНАЛІ

Із таким голосом, як у пугача, тільки лякати — не те що пісні виводити. Тим паче, якщо ті пісні всього з кількох складів. Так думаєш ти. А самичка-пугач почує зовсім інше: "Пугу-у, пугу-у-у!" — це прекрасний романс для неї. І відповість захоплено: "У-у-у-х!". Отак переспівується майбутнє совине подружжя, а-потім обидва як зарегочуть. Їм, мабуть, весело — чого ж ти жахаєшся?

Фото: Сергій Гладкович

БУДУВАТИ ДІМ? А НАВІЩО?

Пугачам затишно навіть на голій землі під густою ялиною. Дах є — а яйця можна відкласти у ямку, видряпану власними пазурами. Одне совеня проклюнулося — буде за найстаршого, і мама-пугач вже насиджує нові яєчка, з яких вилупляться молодшенькі. Дисципліна у совиній сім'ї залізна: коли батьків довго немає з полювання, старші доглядають молодших. Ще й хоробро їх захищають! Якщо ж у ямці ще є яєчка, турботливі совенята гріють їх своїм пір'ям замість мами.

"ГОДИННИК" НАВПАКИ

Коли твій годинник цокає "ніч-ніч-ніч — спи-спи-спи", "природний годинник" пугача "цокає" навпаки. Ледве спустяться сутінки, відкриваються величезні жовті очі — час прокидатися, підйом! І пугач готується до бадьорої ночі на полюванні.

Пташенята сов убираються в пір'я, не скидаючи пуху. Їхні пушинки поволі відростають і в якийсь час опиняються "на вершечку" пера. Крізь такі м'які пера "з опушкою" вітер під час польоту проходить беззвучно.

ПУГАЧ ІЗ ВОРОНОЮ — ЩО КІТ ІЗ СОБАКОЮ

Ворогують вони — і край! Варто лише пугачеві проґавити ранок і попастися на очі воронам — тоді вже і грізний дзьоб не врятує — тільки швидкі крила. Тікай, пугаче, бо заклюють! А якщо вже ворона проворонить увечері пугача — ох і дістанеться їй від нього, і за своїх родичів, і за "причепливих" дроздів та сорок!

ІЗ ТОЧКИ ЗОРУ ПУГАЧА

Цих людей м'ясом не годуй — дай тільки повигадувати. Хто сказав, що вдень я нічого не бачу? Ану нехай іде сюди, я йому гляну у вічі!

Пугач, як і всі інші сови, добре бачить, навіть удень при яскравому сонці може побачити птаха високо в небі (і не зіщулиться при цьому — сонцезахисні окуляри йому не потрібні). Ранкове світло просто нагадує пугачеві: спати час! І птах слухняно заплющує очі.

Щоб побачити все позад себе — очі на тімені не потрібні. Бо ж голова на в'язах навіщо? Крутиш нею навсібіч — ніякий ворог не підкрадеться.

Пугач може зробити головою мало не повний оберт довкола власного тулуба. У родині совиних ці здібності від природи.

СЛУХ, ЗІР І КІГТІ — ОСЬ ЙОГО ЗБРОЯ!

А що то за пухнаста колода сидить на гілці? Тс-с-с! Це пугач. І не просто сидить. Він — полює! Для вдалого полювання йому не треба півдня ганятися за здобиччю, вибиваючись із сил. Варто завмерти й прислухатись. Ага! Онде чути писк і шурхіт! Значить, на десерт буде миша. Пугач змахує широкими крилами і летить на звук. Поживу він добре бачить навіть у повній пітьмі й хапає раптово — та навіть писнути не встигне.

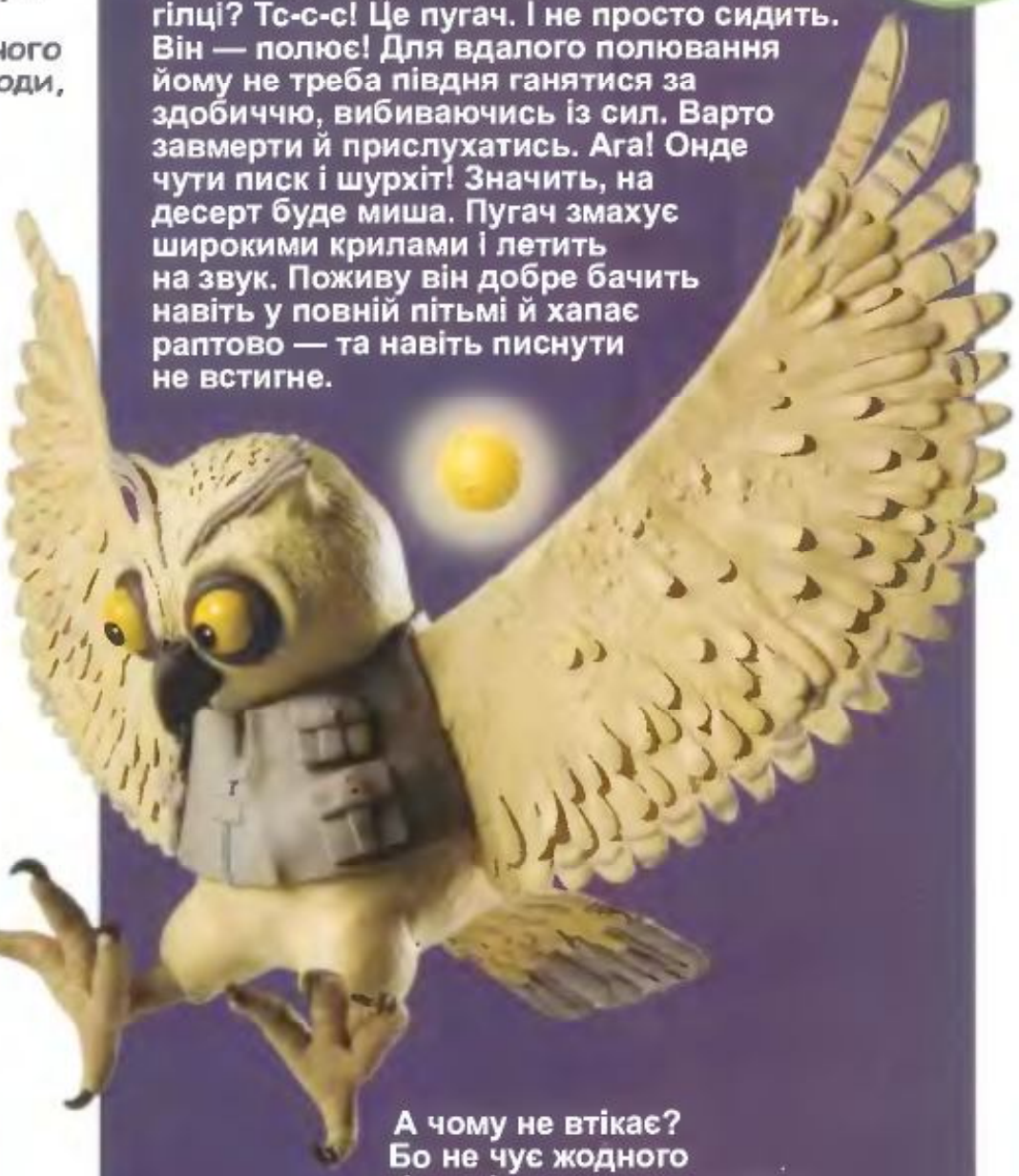

А чому не втікає? Бо не чує жодного підозрілого шуму — пугач літає тихо, мов тінь. Він залюбки поласує і зайчатиною, і глухарями, навіть їжаками. Та на велику здобич зважиться полювати хіба лише взимку. Це його порятунок від голоду і загибелі.

Очі у сов — природні біноклі (ми ж бачимо лише їхні круглі вершечки на совиному обличчі). Ці очі не крутяться — дивляться тільки прямо. Зір у сови дуже гострий. А який тонкий слух! Пугач може чути, як біжить тарган чи, скажімо, згинається палець. Бо ж вуха сови — це "рупори": один спрямований дороги, а другий — донизу. Так зручніше ловити найтихіші звуки у різних напрямах.

П'ЯТА ПОРА РОКУ

Бом! Бом! Бом! — б'є годинник рівно 11 разів. Цок! Бум! Клац! — зачиняються двері у прикрашених залах. Щойно вони впустили туди найвеселішого гостя. Він приходить у місто Кельн щороку рівно об 11-й годині, 11-го дня 11-го місяця. І одразу ж розмальовує всім обличчя та розсипає посмішки. Хто цей гість? Карнавал! У святкових залах він кілька місяців буде готуватися до головного: феєричної прогулянки містом. А щоб зробити її незабутньою, проводять спеціальні карнавальні засідання.

11.00 11 листопада

Тут дорослі забувають про те, що вони — дорослі, а діти — що вони слухняні та виховані. У кумедному вбранні всі разом досхочу стрибають, граються та співають карнавальних пісень. А потім обирають головних героїв свята — Принца, Дівчину і Селянина.

Ролі Принца, Дівчини та Селянина виконують лише чоловіки. Зазвичай це поважні й шановані мешканці міста. Та в карнавальних костюмах ці суворі дядечки жартують і бавляться разом з усіма й намагаються якнайліпше розвеселити публіку. Карнавальному Принцу в останній день засідань управитель міста обер-бургомістр урочисто передає символічний ключ від ратуші і всю свою владу.

"Келле алааф!" — "Хай живе Кельн!" — голосно перегукуються перехожі. Бо ж тепер можна кричати, співати і танцювати де заманеться. Годі вже й казати — дозволяється навіть смітити папірцями! Тож зазвичай чисті й охайні вулиці міста шурхотять від обгорток "цукеркового листопаду". Навіть транспорт збивається у дні карнавалу з чіткого розкладу і спізнюється більше ніж... на 10 секунд!
Між іншим, "повний безлад" проходить організовано. А міська охорона пильно стежить, аби витівки не були хуліганськими.

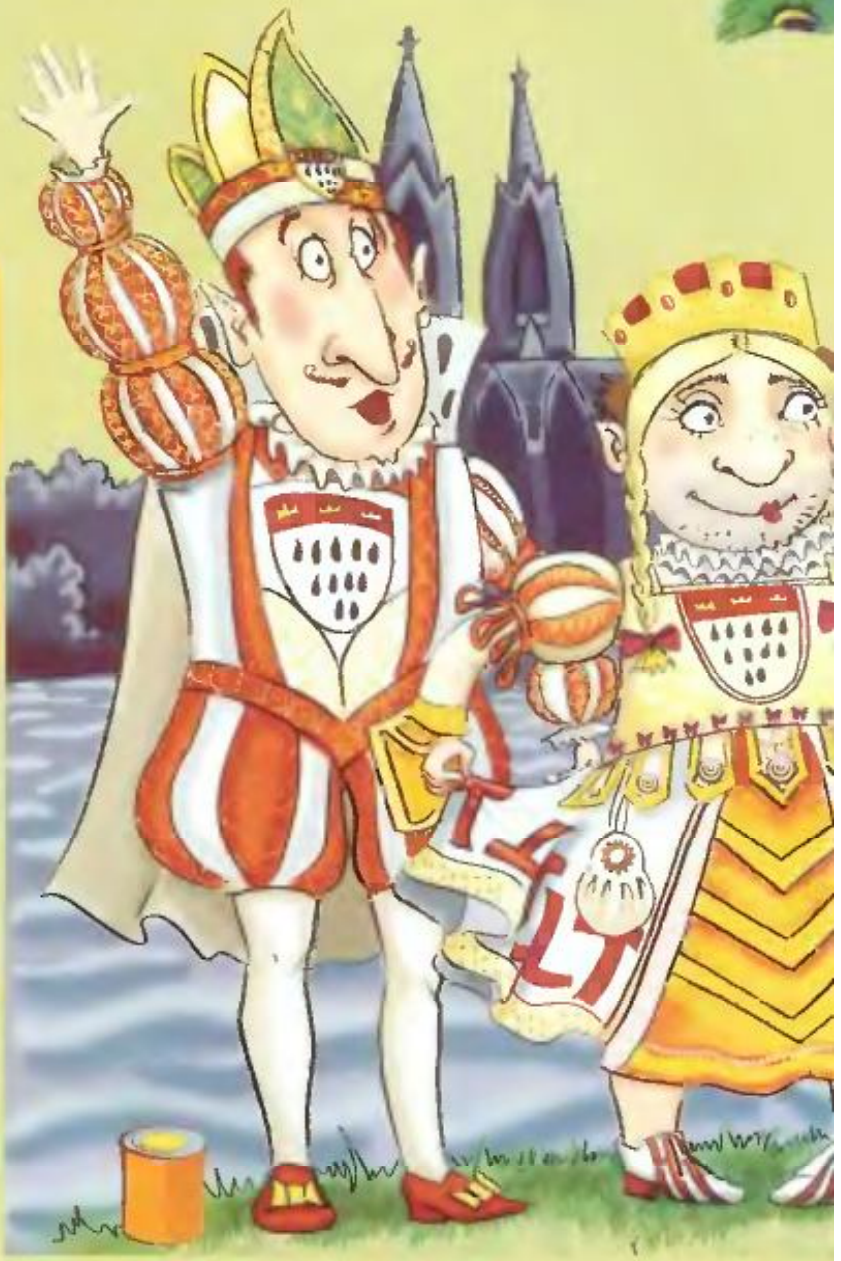

Традиція перевдягатися на свято перейшла до німців від давніх римлян. Саме тут, на березі річки Рейн, ще дві тисячі років тому вони заснували своє місто. Називались ті римські свята Сатурналії і проходили з такими ж невгамовними веселощами, як і теперішній карнавал.

Мабуть, у Німеччині кожна дівчинка, якій дошкуляють хлопчиська, потайки думає: "Зачекайте лишень! Ось тільки стану дорослою, я вам віддячу в "Жіночий четвер"! Бо ж саме у цей день свят жінкам дозволено досхочу кепкувати з чоловіків. Не питаючи дозволу, вони зрізають із них краватки і прикрашають ними... свої спідниці. Тому завбачливі дядечки одягають сьогодні краватки з паперу — та жінкам байдуже, полювання на краватки однак захопливе!

Вінчає свято "Рожевий понеділок". Саме в цей день карнавал покидає тісні стіни залів. На грандіозне видовище — карнавальний парад — збирайся заздалегідь. І обов'язково візьми парасолю! (Дарма, що не прогнозують дощів). Поспішай! Найспритніші займають "цукеркові місця" — ті, що ближче до карнавальної процесії.
Шоу починається! Під музику та оплески пливе по вулиці барвистий караван... Від яскравих костюмів та сліпучих посмішок розбігаються очі... Не заґався! Підіймай над собою парасолю догори дном. Зараз учасники карнавалу влаштують із візків дивовижний цукерковий дощ. Він насипле тобі солодощів повнісіньку парасолю! Крім цукерок, із неба летітимуть букетики квітів та різні іграшки. А хто прихопив на свято ще й торбинку, ітимуть додому, ніби Діди Морози, з мішками, повними подарунків.

А наступного дня, у "Фіалковий вівторок", традиційно спалюють велике солом'яне опудало. Воно символізує усі погані людські риси та недобрі вчинки. Нехай їх з'їсть вогонь, і тоді з чистим серцем можна почати Великий піст. А потім знову рахувати дні до "п'ятої пори року" — яскравого карнавалу!

1. Відшукай на святі малюка з цієї сім'ї.

2. Збери зі сторінки свої подарунки у парасольку. Які з них (парні) ти подаруєш як сувенір своєму товаришеві?

3. Знайди три подібні парасольки.
4. Де забарилися головні герої свята?
5. Хто не змінив костюм ще із "Жіночого четверга"?

Відповіді на питання у №10 за 2006 р.

1. Дві відьми
2. 2, 10, 3, 7, 4
3. [illegible]
4. На сторінку 26

MR. DIN'S CUISINE

MR. DIN CANNOT COOK.

Містер Дін не вміє куховарити.

HE DECIDED TO EAT OUT AND BOOKED A TABLE FOR ONE.

Він вирішив попоїсти в ресторані й замовив столик на одну персону.

WAITER: "GOOD AFTERNOON, SIR. ARE YOU READY TO ORDER?"

Офіціант: "Доброго дня, сер. Ви готові замовити?"

MR. DIN: "I'LL HAVE THE CHICKEN SOUP FOR THE MAIN COURSE. THEN I WOULD LIKE TO HAVE..."

Містер Дін: "Я хотів би бульйон на перше, а також я хотів би..."

Waiter:
"Anything else?"

Офіціант: "Бажаєте ще чогось?"

Mr. Din: "No, thank you. Could I have the bill, please?"

Містер Дін: "Ні, дякую. Будь ласка, чи можна отримати рахунок?"

Mr. Din: "The table is set for dinner!"

Містер Дін: "Стіл накрито для обіду!"

Мама містера Діна: "Дуже смачно! Нарешті ти навчився готувати!"

ЗАВДАННЯ. Допожи містерові Діну поскладати страви у валізки.

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

ПОШУКИ ПРОФЕСОРА КРЕЙДА

* Географія — наука про землю.

Та ні, я шукаю ге...
Геологію*? Вона у вас під подушкою.
* Геологія — наука про будову і розвиток землі.
Ні, Мензурко. Я не можу знайти ге...
Якщо ви про геодезію*, то вона у мене.
Пробачте, не попередив.
* Геодезія — наука про розміри, форму, рельєф землі.
Добре, та мене цікавить ге...
Невже геотектоніка*?
* Геотектоніка — наука про поверхню і рух земної кори.
Мабуть, професор шукає якесь слово!
А може, пошукаєте в Інтернеті?
Хм-м... І тут немає!
Та ні!
За допомогою комп'ютера я точно не знайду!
Знайшов!!! Ось вона — Matricaria chamomilla — ромашка лікарська! Довго ж я збирав свій ге... гербарій!

УВАГА

КОНКУРС НА ЗВАННЯ МОЛОДШОГО АКАДЕМІКА АКАДЕМІЇ КРЕЙДА

Хочеш стати переможцем і отримати диплом від самого професора Крейда? Тоді візьми участь у шести турах конкурсу! Запитання до кожного туру читай у номерах журналу №7-12, 2006 р. Відповіді на всі конкурсні запитання надішли не пізніше 15 січня 2007 року.

ТУР №5 – 2006

1. Назви одним словом ось таке малюнкове письмо древніх єгиптян:

2. Яку геологічну назву має жар-камінь, що утворив у Рівненській області цілий "кам'яний водоспад"?

3. Фальяс — це... Вибери правильну відповідь:

А. Керамічний посуд.

Б. Іспанське свято.

В. Прізвище мореплавця, який відкрив Австралію.

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦЯМ

Перше місце (від 16 до 18 правильних відповідей) — диплом Академії Крейда, фірмова футболка та передплата журналу "Професор Крейд" на один рік*.

Друге місце (від 12 до 15 правильних відповідей) — диплом Академії Крейда, фірмова футболка.

* Під нагородами мається на увазі передплата на журнал "Професор Крейд" за 1 грн. та право придбати футболку за 1,20 грн.

Професор Крейд чекає саме на твого листа!

Надсилай відповіді на адресу:

Професору Крейду,
вул. Суворова, 4,
3-й поверх,
м. Київ, 01010

ВІТАЄМО переможців конкурсу

Гарфілд2

Катерина Писаненко, м. Київ
Юлія Ситник, м. Дніпропетровськ
Роман Кубальський, м. Кіровоград
Оля Волянська, м. Київ
Марта Микицей, м. Івано-Франківськ
Катерина Козіна, м. Київ
Л. Доніна, м. Одеса
Ільяс Бенсуда, м. Київ
Аліна Сотієва, м. Одеса
Дмитро Паламарчук, м. Вишневе, Київська обл.
Ольга Сало, м. Київ
Люся Новицька, смт Богородчани, Івано-Франківська обл.
Роман Суворов, м. Харків
Анастасія Сисенко, м. Чернігів
Анна Деткова, м. Одеса
Максим Твердий, м. Тернопіль
Валентина Ляшенко, м. Бориспіль, Київська обл.
Сергій Кравчук, м. Бориспіль, Київська обл.
Олександра Заозерна, м. Дніпропетровськ
Ліза Брижевата, м. Іллічівськ

Незабаром ти познайомишся із кумедним Мамблом-"веселі ніжки".

Незабаром ти поринеш у світ сліпучих снігів і цікавих пригод.

Незабаром ти зрозумієш, як важливо вірити у свої сили і не боятися випробувань.

А поки що...

УВАГА КІНОКОНКУРС!

HAPPY FEET

ВЕСЕЛІ НІЖКИ

Авторам, що посядуть у цьому конкурсі від першого по четверте призові місця, — чудові подарунки від компанії "Кіноманія".

Той, хто правильно, цікаво і змістовно відповість на всі запитання, отримає головний приз — красиві теплі рукавички.

За друге місце у конкурсі — формочки для льоду.

Третє місце — яскраві блокноти.

Четверте призове місце — гарні наклейки.

ЗАПИТАННЯ ДО КОНКУРСУ:

1. Намалюй птаха, що не вміє літати.
2. Який птах має майже королівське ім'я?
3. Розкажи три найцікавіші факти з життя пінгвінів.

Відповіді надсилайте до 15 лютого на адресу:
професору Крейду, кіноконкурс "Веселі ніжки" вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, 01010

КОНКУРС! ТРИВАЄ

ПОСПІШАЙ!

Запроси Квікі у гості!

Шукай умови конкурсу в журналі "Професор Крейд" №9 або №10.

МІЙ ДЕНЬ РАЗОМ ІЗ КВІКІ

Спочатку ми підкріпимося "Несквіком", щоб краще зарядитися бадьорістю. А потім поїдемо на самокаті до осіннього парку. Там доскочу будемо грати у піжмурки! Думаю, ти, кролику Квікі, любиш ховатися серед дерев? А щоб було ще цікавіше, ми назбираємо цілі оберемки яскравого кольорового листя і разом із тобою будемо робити з них різні картинки просто на землі. Але щоб створити справжні малюнки з листя, обов'язково випємо ще по склянці "Несквіку"! Тому що він не просто смачнючий, але й допомагає мислити. Я дуже сподіваюсь, що тобі було б весело так провести зі мною день! До зустрічі, кролику Квікі!

Таня Зайченко, м. Київ

Богдан Кузьмич, м. Армянськ, АР Крим

Історія однієї піщинки

(продовження)

— Дивіться! Дивіться всі! Я знайшла справжню морську Перлину!

До Катрусі одразу ж підбігли подруги і почали роздивлятися знахідку. Тато однієї з дівчаток був колекціонером, і Катруся подарувала Перлинку йому. Так вона опинилася у колекції рідкісних морських знахідок. Там велику блискучу Перлину побачила королева і купила її для свого намиста. Поряд із нею в намисті опинилося ще багато камінчиків із колекції. Скільки цікавих історій дізналася від них Перлинка! Розповіла вона і про свою мандрівку, а потім засумувала. Дуже хотілося їй додому!

Як на диво, саме до знайомого острова і плив королівський корабель. Он там уже й виднілася Пальма. На радощах Перлинка аж підскочила на мотузочці, й від цього тендітна прикраса розірвалася. Королева зойкнула, але Перлинка вже стрибнула у воду. Її підхопила хвиля і принесла нарешті до рідного берега...

Дарина Кошева, м. Київ

У Пошуках Скарбів-2007

Протягом 2007 року шукай скарби у кожному номері журналу

ПРОФЕСОР Крейд

Тримай курс на скарби!

Зроби річну передплату на журнал та отримай крейдоручку з компасом від професора Крейда

Передплатний індекс: журналу — 91413

журналу з літературно-музичним додатком — 91412

Відділ редакційної передплати: (044) 494-25-04

У ГРУДНІ ЖУРНАЛ + ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ДОДАТОК

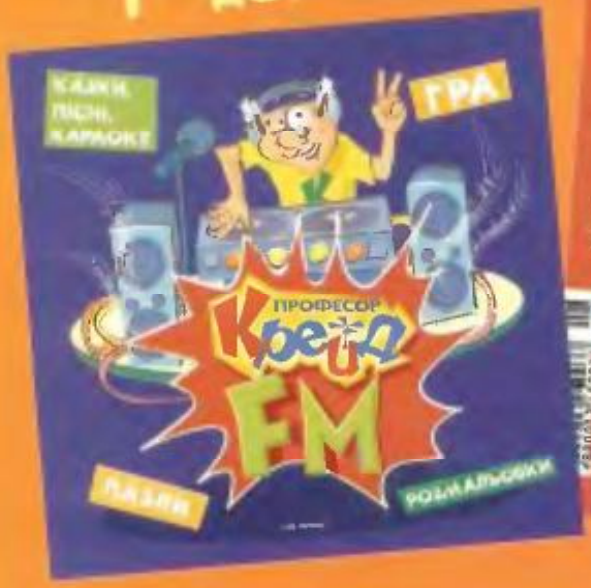

Стрибок крізь час у Кам'янці-Подільському

Чи були у тебе думки про подорож у минуле — у часи, коли коні слугували замість автомобілів, а суперечки вирішувалися на дуелях? Чи хотілося хоча б краєчком ока побачити справжніх мушкетерів або почути, як жартують козаки?

Така мандрівка можлива! Де? У місті Кам'янці-Подільському, на військово-історичному фестивалі, що проходить щороку 6-8 жовтня. Присвячений він події, що відбулася тут близько 350 років тому, — штурмові Старого Замку. Козакам під керівництвом гетьмана Богдана Хмельницького тоді протистояло польське військо, що розташувалося у замку. Відтворення саме цієї подію ти й побачиш тут на власні очі.

Хоча тепер цей штурм театралізований, готуються до нього дуже ретельно. Попередньо вивчають тогочасний одяг, зброю і побут, а потім, виготувавши все точнісінько таке саме, приїздять на фестиваль. У військових наметах під замком гості можуть разом із козаками поїсти кулешу, відпочити на похідних стільчиках із російськими стрільцями чи навіть потримати польського мушкета. Але час до штурму! Вулицями вже крокують мушкетери, чути стрілянину, яку зчинили польські шляхтичі, а козаки готують до бою гармати... На пагорбах затамували подих сотні глядачів. Бажаєш опинитися серед них? Зважся на "подорож у часі" наступного року!

ПОСПІШАЙ СЮДИ!

АКАДЕМІЯ ПРОФЕСОРА КРЕЙДА

ГОСТИННО ВІДЧИНЯЄ ДВЕРІ ДО КЛУБУ ЖУРНАЛІСТИКИ

Ти опиняєшся у вирі подій на День міста? Ти нарешті дізнаєшся, що то за дивна споруда на околиці? До вас у клас завітав у гості справжній письменник? Чи, може, ти раптово довідався, що відчайдушний задира вигодовує голуба з підбитим крилом.

ПОДІЛИСЯ СВОЇМИ ВРАЖЕННЯМИ — НАПИШИ ПРО НИХ!

ПРО ЦІКАВИХ ЛЮДЕЙ
ПРО НЕЗАВУТНІ ПОДІЇ
ПРО ВЛАСНІ ВІДКРИТТЯ

Заповни посвідчення журналіста Клубу і пред'являй його, якщо бажаючі інтерв'ю/подорожі читай у наступній "Фанотеці".

Напиши невеличку статтю та надішли її на адресу:

професору Крейду,
вул. Суворова, 4,
3-й поверх,
м. Київ, 01010

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
листопад 2006 №11 (23)

Тираж 60 000 примірників
Ціна договірна
Передплатний індекс:
[illegible]
Кольороподіл та друк
[illegible]

Адреса редакції та видавця:
вул. Суворова, 4, 3-й поверх
м. Київ, 01010
professor@kraid.com.ua

Відділ продажу
494-25-01 (02)
Відділ рекламної передплати: 494-25-04

Шеф-редактор:
Олена Мальцева
Редактор:
Руслана Скачко
Матеріали підготували:
Руся Рось
("Академія Крейда", "Фанотеці")
Руслана Скачко
("Мандрівка")
консультант: Вікторія Янко
("Секрети зеленої планети")
Ірина Кобернак
("English with fun")
Лана Корсун
("Скарбничка замчайя", "Фанотека")
Максим Маці
("Пригоди вруди-коди")
Літературне редагування:
Сергій Чемерхан,
Людмила Мигулько,
Леонід Гнатюк
Музичний редактор:
Олег Петров

Головний художник:
Максим Колесов
Художники:
Ольга Кузнецова,
Світлана Навроцька,
Ірина Соснецька,
Олександра Колодіна
Фоторедактор:
Максим Гаврилов
Комп'ютерна обробка:
Максим Маці
Олег Бренко
Верстка:
Андрій Цебренко

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук матеріалів або відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" — лише з дозволу редакції.
Всі матеріали, позначені ● ...публікуються на правах реклами

Висловлюємо подяку дитячій студії моделей "Ліві Модеї" та її вихованцям Ярославі Гріч і Кирилу Ільмендову за участь у зйомках проекту "Запроси Кайє у гості" (№10, 2006 рік).